

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Jerobeam laat het volk een gouden kalf aanbidden

Vanaf het moment dat hij de macht had, dacht Jerobeam aan hoe hij die kon houden. God had beloofd dat, als hij Hem trouw zouden dienen, zijn zoon na hem koning zou mogen zijn. Jerobeam geloofde God niet echt, en dacht dat hij daar beter zelf voor kon zorgen. Hij was bang dat het volk naar Jeruzalem zou gaan om daar God te offeren. Als ze dan de mooie tempel zouden zien, zouden ze vast overlopen naar Rehabeam. Daarom bedacht hij een plan om het volk niet naar Jeruzalem te laten gaan. Maar God had gezegd dat Hij alleen in Jeruzalem wilde wonen en daar gediend wilde worden. Hij liet twee gouden beelden van kalveren maken, en zette er één in Dan in het noorden en één in Bethel (dat nog wel 'Huis van God' betekent) in het zuiden. Hij zei het volk dat deze god hen uit Egypte had geleid - net zoals het volk in de woestijn had gedaan, en waarom God toen zo boos op hen was. Hij maakte overal hoogtes om te offeren en stelde priesters aan uit alle stammen. Maar God had gezegd dat alleen Levieten priesters mochten zijn, en ze niet overal mochten offeren. Juda vierde in de zevende maand het Loofhuttenfeest. Jerobeam vierde het in de achtste maand. Op het feest offerde hij zelf voor de gouden kalveren, terwijl alleen priesters mochten offeren. Wat vreselijk dat hij zo zondigde en het volk misleidde. Maar uit alles wat hij deed, hadden zij kunnen weten dat het niet zo was als God hen gezegd had. Natuurlijk werd God boos op hem. Toen hij in Bethel offerde stond plotseling een profeet voor hem. Hij keek naar het altaar en zei: "Altaar, altaar, zo zegt de HEERE: Zie, in het huis van David zal een zoon geboren worden, van wie de naam Josia zal zijn" (1 Kon 13:2). Deze Josia zou priesters die God niet dienden doden en hun botten op dat altaar verbranden, zodat het onrein werd. De profeet zei ook, dat hij Jerobeam een teken zou geven: het altaar zou scheuren. De koning werd boos, wees naar hem, en riep dat ze hem moesten grijpen. Maar het altaar scheurde en zijn arm werd stijf. Jerobeam schrok en durfde niet zelf tot God te bidden om genezing. Hij vroeg of de profeet dat wilde doen, en God verhoorde de profeet. Jerobeam wilde de profeet bedanken, en vroeg hem om met hem mee naar huis te gaan. Werd Jerobeam nu gehoorzaam en ging de profeet mee? Dat vertel ik de volgende keer.

Het regende pijpenstelen. Sam en Anne bleven maar naar buiten kijken of het droog werd. "Kunnen jullie geen puzzel maken?" vroeg mama, die brood aan het bakken was. "Nee, wij willen naar buiten" mopperde Anne. Maar toen gebeurde iets onverwachts. Terwijl zij voor het raam stonden, kwam er een eekhoortje uit het bos naar de voedertafel voor de vogels. Af en toe stond hij stil, keek even om zich heen, en ging dan snel weer verder.

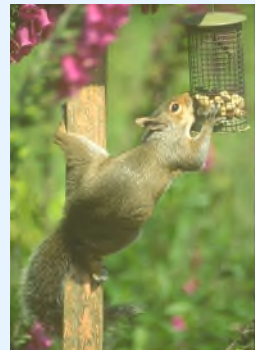
"Kijk eens, mama," riep Sam, "wat een mooie eekhoorn!" En hij was inderdaad mooi, met zijn roodbruine vacht en zijn lange dikke staart. Zijn ogen glinsterden en zijn oortjes stonden recht omhoog. Hij wilde bij het pindarekje komen, dat aan de voedertafel hing. Eerst probeerde hij langs de paal van de tafel omhoog te klimmen, maar dat lukte hem niet. "Wat doet ie nou?" vroegen Sam en Anne zich af. Met een handig sprongetje belandde hij in een lage boom, sprong uit die boom op de waslijn, en rende daar overheen tot hij op de tafel kon springen. Twee tellen later had hij een lekkere pinda opgepeuzeld. Daarna ging hij rechtop op de tafel zitten, met een pinda tussen zijn voorpoten. Dat was leuk! Maar ineens blafte de hond van de buurman. Weg, eekhoortje! Jammer was dat.

Wat later wilde Anne weten waarom eekhoortjes zo dol op pinda's zijn. "Er zit veel gezonds in", vertelde mama, "zo krijgen ze weer snel energie. Dat is belangrijk aan het eind van de winter, wanneer hun voorraad eikels op is, of als zij vergeten zijn waar zij ze in de herfst wegstopten".

Mama stelde ook een vraag: "Weten jullie of er ook eekhoorns in de Bijbel voorkomen?" Er volgde een lange stilte. "Kijk eens naar buiten!" Het regende nog. "Ik weet het," riep Sam, "in de ark van Noach!" "Goed zo", lachte mama. "Maar had Noach dan pinda's bij zich?" vroeg Anne zich hardop af. "Dat weet ik niet, maar in ieder geval noten, misschien wel eikels."

Toen ze wilden gaan eten ontdekte mama dat de jam op was. "Dan kunnen wij pindakaas nemen" zeiden Sam en Anne. Lust jij dat ook op je boterham?

Wist je dat?

Wegen

Iedereen vindt het heel gewoon, dat er overal mooie gladde snelwegen zijn. In het Oude Testament lezen we over 'heerbanen' (grote verbindingswegen). De mensen reisden te voet, op ezels of kamelen, en zo werden in de natuur paden uitgesleten. In de tijd van de Romeinen veranderde dat, want zij legden de eerste verharde wegen aan. De oudste al in 187 voor Christus. Zij bouwden die wegen om snel soldaten te kunnen verplaatsen en voor de handel. In totaal werd er ruim 80.000 km weg aangelegd. Maar alleen daar waar de Romeinen het wilden. Alle landen, die bij het Romeinse Rijk hoorden, waren toen met het centrum van het rijk verbonden. Hier komt de uitdrukking vandaan: "Alle wegen leidden naar Rome".

Landmeters zochten met instrumenten de kortste route, en daarom werden de wegen allemaal keurig recht. Ook werden bruggen gebouwd over rivieren, dammen door moerassen gelegd en tunnels geboord door rotsen. Ze lieten zich door niets tegenhouden. Soldaten moesten het zware werk doen. Op een fundering, die soms wel uit drie lagen bestond, werden platte natuurstenen gelegd. Daarom waren Romeinse wegen nogal hobbelig. Mensen mopperen tegenwoordig wanneer er een hobbel of kuil in de weg zit. Nou kijk dan maar eens naar de weg op de foto. Ze waren een beetje bolvormig. Dan kon het water er gemakkelijk aflopen naar de greppel, die naast de weg was gegraven. De Romeinse wegen waren heel sterk. Zelfs nu bestaan er nog gedeelten van; ook in Nederland. Nog niet zo geleden werden er nog resten gevonden in Houten bij Utrecht.

In de steden waren de wegen niet echt schoon, daarom werden er voor de voetgangers oversteekplaatsen gemaakt door grote platte stenen op de weg te leggen. Zo kon je met droge voeten naar de overkant komen. De afstand tussen de stenen was precies groot genoeg voor de wielen van de karren.

De Romeinse wegen waren heel belangrijk voor de verkondiging het evangelie. De apostelen maakten vaak lange reizen. Zonder wegen was dat onmogelijk geweest. We mogen God dankbaar zijn, dat juist in hun tijd het Romeinse wegennet klaar was.

Internet

Er is een site met heel veel leuke foto's van eekhoorns in de tuin. Ook die pinda's eten. Kijk maar eens op www.gardensafari.net/dutch/eekhoorn/htm. Andere sites met eekhoorns zijn, bijvoorbeeld: www.spreekbeurten.info/eekhoorn/html en: schooltv.nl/video/hoe-klimt-een-eekhoorn-een-pluizige-staart-tussen-de-takken/

Woordzoeker bij wonderen van de natuur

E	E	K	H	O	O	R	N	O	N
G	P	I	N	D	A	S	R	O	O
S	O	O	B	O	M	E	N	R	O
T	V	O	N	D	B	O	S	T	T
A	A	G	P	A	R	K	E	J	J
A	C	J	E	S	N	E	L	E	E
R	H	E	B	R	U	I	N	S	S
T	T	S	K	E	I	K	E	L	S
H	O	O	K	L	I	M	M	E	N
R	S	P	R	I	N	G	E	N	N

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Met de letters die over blijven kun je nog een woord maken. Succes!

BOMEN

EIKELS

OORTJES

SPRINGEN

BOS

KLIMMEN

PARK

STAART

BRUIN

NOOTJES

PINDA'S

VACHT

EELHOORN

OOGJES

SNEL